

landet, og hvoraf det fremgår, at Fællesmarkedets regler ikke vil være nogen hindring for en videreførelse og udbygning af en sådan erhvervsfremmende lovgivning, allerede fordi flere af Fællesmarkedets lande yder en langt mere vidtgående støtte til erhvervslivet end vi her i landet. Det kan imidlertid ikke undgå at vække betænkelighed, at oppositionen på dette punkt synes at se væsentligt anderledes på tingene end regeringen, jfr. den modstand, der er rejst over for bestemmelserne i forslaget til den nye egnsudviklingslov om i givet fald også at yde støtte til virksomheders omstilling til ændrede markedsforhold.

Svar:

Disse bemærkninger, der må opfattes som en kommentar til svaret på spørgsmål 31, egner sig formentlig til en drøftelse i folketingsudvalget. Regeringen ønsker på bedst mulig måde at bidrage til en videreførelse og udbygning af den erhvervsfremmende lovgivning og deler ønsket om, at den fortsatte udbygning af industrien får de bedste vilkår. Regeringen vil være agtpågivende over for de muligheder, forhandlingerne med Det europæiske økonomiske Fællesskab måtte frembyde i så henseende.

F. Spørgsmål om uddybning af regeringens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 26:

Giver de nu afsluttede landbrugsforhandlinger inden for Fællesskabet mulighed for at uddybe svaret på spørgsmål 26?

Svar:

De af Fællesskabet den 14. januar 1962 vedtagne beslutninger på landbrugsområdet

vedrører indholdet af de markedsordninger, der skal gælde fra 1. juli 1962 for korn, svinekød, æg, fjerkræ, frugt og grønsager samt vin. Herudover traf de seks beslutning om de nærmere regler for anvendelse inden for landbruget af Fællesmarkeds-traktatens bestemmelser vedrørende minimumsprissystemer (art. 44) og konkurrence-regler (art. 85-90) samt om finansieringen af den fælles landbrugspolitik. Endvidere blev der truffet beslutning om tidsfrister for udarbejdelsen af markedsordninger for mejeriprodukter og sukker samt for okse- og kalvekød.

Der er ikke med vedtagelse af disse markedsordninger truffet beslutning om det prisniveau for landbrugsvarer, der skal være gældende i Fællesmarkedet. Fra markedsordningernes ikrafttræden den 1. juli 1962 gennemføres dog et „stand-still“ for den højeste og den laveste kornpris i området (henholdsvis gældende i Tyskland og Frankrig).

Senest ved markedsordningernes ikrafttræden må de seks træffe beslutning om højden af de i ordningerne forudsete såkaldte slusepriser, under hvilke import til Fællesskabet ikke vil blive tilladt. Disse priser vil med tillæg af de variable importafgifter få afgørende indflydelse på højden af det fremtidige prisniveau for de pågældende varer i Fællesmarkedet.

Vedrørende indholdet af ministerbeslutningen af 14. januar d. å. i Bryssel om landbruget henvises i øvrigt til det af udenrigsministeriet udarbejdede notat, der er cirkuleret til udvalgets medlemmer den 15. d. m.